

Embolíc belga

A

Bèlgica no hi ha un pam de net. Apareixen xarxes de pederastes amb implicacions a tots nivells, corrupció política sense fi, trames policíiques amb intencions desestabilitzadores, serveis secrets desviats... De tot i força. L'última, és que els fiscals de Brussel·les han demanat dos anys de presó per Elio Ciolini, un neofeixista italià col·laborador de la CIA –els investigadors belgues l'anomenen “agent de la CIA”– que va actuar a Bèlgica entre 1985 i 1991 i que va estar embolicat en una sèrie de crims que van tenir lloc en aquest període. Ciolini ha estat jutjat en rebel·lia perquè ningú no sap on és després que escapà d'una presó italiana. No obstant això, els investigadors belgues han pogut demostrar que Elio Ciolini va operar a Bèlgica justament la temporada que l'anomenada banda “Nijvel” assassinava a dojo i també li van trobar connexions amb altres bandes de criminals i d'ultradreta.

Elio Ciolini va aparèixer per primera vegada a Bèlgica a finals de 1985, un moment especialment recordat perquè, en aquells mesos, l'enigmàtica banda “Nijvel” –que després es va descobrir que estava lligada al projecte GLADIO, xarxa clandestina anticomunista preparada per l'OTAN– no parava de robar supermercats un darrere l'altre. Eren atraments salvatges, sempre entorn d'una zona delimitada per les ciutats de Overijse, Eigenbrakel i Aalst. El *modus operandi* sempre era el mateix. Els encaputxats de la banda apareixien a la porta d'un gran supermercat i de sobte començaven a disparar a tort i a dret indiscriminadament. En poc temps sumaren quinze víctimes, un rastre sagnant que provocà que també fossin coneguts com “els assassins bojós de Brabant”. Encara que es va descobrir que, de “bojos”, no tenien res, i que les massacres formaven part d'un pla de desestabilització on hi havia embolicats sectors dels serveis de seguretat i una pila de polítics conservadors.

Utilitzant els contactes amb altres, Elio Ciolini creà una sèrie de petites empreses que podien fer de tot, des de traficar amb armes fins a subministrar seguretat a personalitats. Paral·lelament, també va connectar amb l'hampa de

Brussel·les i en particular amb un tal Thierry Smars, membre notori de la banda Haemers. La revista *Humo* va publicar que Smars havia estat reclutat per Ciolini per formar part d'un comando de pistolers antibascos, però al poc temps el gàngster va ser trobat mort en misterioses circumstàncies. Un crim que no es va aclarir mai.

Quan el nom d'Elio Ciolini començà a aparèixer en el judici dels components de la banda Haemers, el Ministeri de Justícia belga va decidir interrogar aquest misteriós personatge. Llavors es va saber que estava detingut a

Itàlia per altres qüestions, però va admetre davant de les autoritats judicials que era un agent de la CIA.

Resulta força estrany que, encara que les seves activitats eren conegudes per les autoritats belgues des de l'any 1986, les accions judicials contra ell no s'acabaven de concretar mai. Cada vegada que s'intentava processar-lo, sectors governamentals pressionaven el Ministeri de Justícia perquè el cas quedés arxivat. Fins que un bon dia, de resultes del terribastall provocat pel descobriment de la xarxa de pederàstia, en surten embolicats fins i tot ministres, es va decidir tirar endavant la troca caigués qui caigués. Segons el diari *De Morgen*, Elio Ciolini ha estat implicat en activitats de l'extrema dreta des dels anys 70. Ell mateix afirmava que for-

mava part de la “Internacional Negra” que va actuar a Espanya, a Itàlia, a Bolívia i a Bèlgica al final dels 70 i principis dels 80. Els anys en què es va assatjar l'anomenada “estratègia de la tensió”. Fins i tot, Ciolini va estar a una important reunió d'activistes ultres tinguda a Madrid en 1982, on es planejà atemptar contra Alexander Haig –llavors secretari general de l'OTAN– i contra Mitterrand. Més tard, Ciolini va ser detectat com integrant dels “escamots de la mort” a Bolívia. De retorn a Itàlia i després de ser detingut, va acusar la lògia maçònica “P2” de estar darrere de l'atemptat de l'estació de Bolonya on van morir 80 persones. Però això no li va servir de res perquè al final, va anar a la presó igualment per donar informacions falses als jutges. Fins que, de cop i volta, va desaparèixer de la seva cel·la i ningú l'ha vist mai més. Un dia o un altre en tornarem a sentir a parlar. *Dejà vu.* ■

XAVIER VINADER

“A Bèlgica, apareixen xarxes de pederastes a tots els nivells, corrupció política sense fi, trames policíiques amb intencions desestabilitzadores... De tot i força.”